

РЕШЕНИЕ

№ 7432

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5221** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203-207 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

С. М. И. е подала искова молба срещу Столична община, с която на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, се претендира присъждането на обезщетение за претърпени вреди и пропуснати ползи в размер на 168000 лева, заедно с лихва за забава за период 19.09.2019 – 28.05.2021 г. в размер на 34580 лв. Исковата претенция се обосновава като обезщетение за вреди, причинени от общинска администрация, изразяващи се в бездействие по приключване на заявление РСЛ19-ГР94-3432/12.08.2019 г., с положителен за ищцата резултат. Това бездействие според ищеца прави невъзможно реализирането на инвестиционно намерение в ПИ 68134.707.250. Исковата претенция се обосновава като дължима от изпълнително-разпоредителните действия/бездействия на общинската администрация, изразяващи се в несвоевременно постановяване на положителен за ищцата административен акт, във връзка с подаденото заявление от 12.08.2019 г. за одобряване схема за поставяне на преместваеми обекти и др. по реда на чл. 56, 57 от ЗУТ. Не отрича, че по подаденото през 2019 година, общинска администрация нееднократно е давала указания, за представяне на относими и необходими за разглеждане на заявлението й по същество документи. Не се спори, че в хода на административната процедура ищцата предприема различни действия по уреждане кадастрален и регулационен статут на имота.

Като приложение към исковата молба са представени и писма до ищцата от общинска администрация, район С., СО № към РСЛ19-ГР94-3432 [6] от 24.01.2020 г., във вр. с извършена проверка на място по заявлението за одобряване на скицата с начин на поставяне на преместваеми обекти. Кмет на района уведомява ищцата, че във връзка с установено незаконно строителство и до премахването му няма да се процедира заявлението; със следващо уведомление № РСЛ19-ГР94-3432 [8] от 30.12.2020 г., същия орган не променя становището си. Твърдяното бездействие на администрацията, според ищцата правят невъзможно реализирането на инвестиционно намерение в собствения ѝ имот, ПИ 68134.707.250. Не твърди, че е изпълнила указанията на местната администрация.

В отговор към исковата молба, ответник оспорва допустимостта ѝ, както и основателността ѝ. Твърди, че ищцата претендира прогнозни и неосъществими на настоящ времеви етап вреди от пропуснати ползи. Претендирания размер на пропуснати ползи не се обосновава с това, инвестиционното намерение да се осъществи изобщо. Установено е, че в ПИ е извършвано незаконно строителство от ищцата, за което представя констативни протоколи.

С определение от 28.07.2021 г., решаващият съдебен състав от АССГ е приел недопустимост на исковата претенция при отсъствие на предпоставките, изисквани в кумулативност за преценка относимостта на иска по отношение на СО.

Това определение е отменено от състав на ВАС и делото е върнато за продължаване съдопроизводствените действия на съда. Дадени са указания на долния съд. Указано е да се извърши преценка за редовността на исковата молба и наличието на абсолютните процесуални предпоставки за допустимост на исковото производство. В обстоятелствената част на иска с правно основание чл. 1 ЗОДОВ следва да бъдат изложени изрични твърдения за незаконосъобразност на актове, действия и бездействия, извършени при или по повод административна дейност от административни органи или длъжностни лица, във връзка с които са възникнали вредите. Ищецът следва да формулира пред съда правния спор, чието разрешаване иска, ясно и конкретно.

В изпълнение указанията на върховната съдебна инстанция, с разпореждане на този съд от 20 декември 2021 г., подробно, според възможността си да тълкува указанията на горната инстанция в 11 пункта указва какво следва да отстрани ищец за да се приведе исковата молба към законовите изисквания. С молба от 14.01.2021 г. ищцата прави следните уточнения:

Претенцията към СО е за търпени вреди и пропуснати ползи, като първите са от това, че по искане до местната администрация е плащала такси и разноски за нереализиран инвестиционен проект. Тъй като от страна на ответника, СО няма исканото разбиране по одобряване инвестиционния проект платените разноски са реална загуба, а невъзможността да въведе в експлоатация представлява пропусната полза. Според ищцата, СО, чрез администрацията на район С. бездейства, като не приключва преписката по искането ѝ с акт, удостоверяващ построяването и въвеждането в експлоатация на автомивка, навес и магазин. В тази връзка твърдението е за законово съответствие на инвестиционния проект, а като следствие от бездействието на ответника са претендираните вреди в посочените измерения. Не отрича, че непроизсяването на администрацията в законовия срок не е оспорено като мълчалив отказ по подаденото заявление РСЛ19-ГР94-3432/12.08.2019 г., а според нея указанията на администрацията са изпълнявани съвместно, но това не е довело до

предприемане на дължимите законови действия по издаване на благоприятен и искан административен акт. Съобразно указанията на съда, по разпореждането от 20.12.2021 г., като надлежен ответник по иска се сочи Столична община, техническа служба при район „С.“. Сочат се прогнозни стойности на пропуснати ползи от невъзможността да се експлоатират обектите на инвестиционния проект.

В отговор на уточненията, направени от ищцата от страна на ответника постъпва отговор, с който изцяло се оспорва искането и основанията, въведени в исковата молба. Поддържа се възражение за недопустимост на иска с посочването на ответника, който бил отговорен за търпените вреди и пропуснати ползи. Прави се уточнение, че техническа служба на район С., СО не съществува като структурна единица в системата на администрацията. Специализираната администрация към СО е Н., с ръководител главен архитект на СО, а регионално към районите от СО са УТКРКС. Непосочването на ответник, надлежно легитимиран да отговаря по ЗОДОВ е основание за недопустимост на исковете. На следващо място, възраженията са за невъзможност на ищцата да посочи конкретен размер на търпени вреди, а от това и следващите пропуснати ползи. Сочените цифрови стойности са нереални, защото не почиват на реално търпяна и доказана вреда, а невъзможността да се въведе в експлоатация искания обект, следва да е причина и основание да не се извършва дейност, от която да се реализират печалби, а оттам да се претендира за пропуснати ползи. Прави се възражение, че в уточнителната и исковата молба не се сочат дължими действия от СО, които да не са изпълнени, а това да е довело до незаконосъобразно поведение, изразено в действия, от които се търпят вреди. Оспорва се реализацията на обектите по инвестиционния проект, тъй като ищцата не доказва собственост върху мястото, където желае да разположи/изгради тези обекти. Сочат се гражданскоправни спорове по отношение на терена, за което се представят доказателства за висящи съдебни процедури. Прави се възражение, че нито с исковата молба, нито с уточнителната ищцата представя относими доказателства, извън копията от от техническа документация и кореспонденция във връзка със строителство, но не и по отношение установен размер на претендирано обезщетение като имуществени вреди и пропуснати имуществени ползи от неосъществена дейност. Ответник, чрез процесуален представител възразява исковете, като произволно сочени стойности, без да е представено доказателство за действително настъпили за ищцата реални вреди, а оттам пропуснатите ползи са изцяло неустановими. Искането е за отхвърляне на исковете, ако не се прекрати производството по недопустима искова молба, като в полза на ответник се присъдят разноски.

Представител на СГП дава заключение, че исковите претенции са изначално неоснователни, като според него е приложима разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ- Ако увреждането е причинено поради изключителна вина на пострадалия, обезщетение не се дължи.

Съдът, в изпълнение указанията на ВАС, приетите доказателства и становищата на страните прие следното.

В случая в исковата молба са налице противоречиви твърдения, което е пречка въобще да се прецени дали вредите се претендират от незаконосъобразен административен акт или от незаконосъобразни действия и бездействия. Ищцата сочи, че е внесла множество искания и документи в администрацията на ответника, вкл. за издаване на скица с указан начин на поставяне на преместваеми обекти и скици на бъдещия инвестиционен проект. В същото време заявява, че не е издадено разрешение

за експлоатация и накрая твърди, че вредите произтичат от невъзможността за ползване на предвидените в инвестиционния проект съоръжения и от разходите по реализиране на самия проект, за който не става ясно дали е одобрен. По преписката са налице множество заявления по повод различни искания и във връзка с тях между страните е водена подробна кореспонденция. В исковата молба се претендират вреди от неиздаден „съответен“ документ за реализиране на инвестиционния намерения, което е квалифицирано от ищцата като бездействие, не се отрича, че в административното производство по ЗУТ е налице мълчалив отказ, без да се уточнява по какво искане е формиран той, но не се приема от този отказ да се преклудира правото да се претендира обезщетение по ЗОДОВ. Естеството на исковата молба не е навело индиции да се приеме, че ищцата е в състояние да удостовери търпените вреди, което е отразено и от ВАС, но съдът няма да приема за пореден път недопустимост на исковите претенции – лишени от фактическа обосновка.

По отношение на фактите, налични по делото не се спори. Ищцата се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 68134.707.250, попадащ в УПИ XI-250, кв. 27 м. „кв. Х. Б.“, С.. Със заявление № РСЛ19-ГР94-3432/12.08.2019 г. и мотивирано предложение към него, ищцата е поискала от район „С.“ одобряване на схема за поставяне на преместваеми обекти, автомивка, магазин и покрит паркинг по реда на чл. 56 и 57 от ЗУТ. Съгласно записката, мотивираното предложение е съобразено с чл. 55 от ЗУТ и при спазване на НПОРИМДОРДТСО. От изслушното и прието заключени на СТЕ се установи, че заявлението и мотивираното предложение, както и искането за издаване на виза за проектиране отговарят на законовите изисквания и са в съответствие с Наредбата на СОС, но по зададени от ищцата параметри се надвишават показателите за застрояване, което може да бъде корегирано. Установено е от СТЕ, че са предприети действия по промяна на КК с нанасяне на нови обекти, както и промяна на граници на имот на ищцата и съседен – ПОС. Във връзка с тези изменения е необходимо довършване на процедурата по уреждане на кадастрален и регулационен статут на имота, както и плащане на сметки по регулации на СО и собственици на съседен имот, за да се допусне ново строителство в имота. Според СТЕ, в хода на проверка на терен от служители на администрацията в имота на ищцата е установено незаконно строителство – ограда и обор. За установеното незаконно строителство са съставени КП, като последните са предпоставка за започване на административно производство по чл. 225а, вр. чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ – премехване на незаконни строежи. От установеното от СТЕ е безспорно, че няма пречка по местонахождението на имота, предвижданията на ОУП и зоната с устройствени показатели по ЗУЗСО от страна да бъде получен позитивен резултат по искането за одобрение на инвестиционния проект, но след уреждане регулационния статут на имота. Извод за съда – администрацията не е проявила бездействие, твърдяна в исковата молба. Друго, в отредения УПИ XI-250, кв. 27 от м. „кв. Х. Б.“, където е имота на ищцата е установено, че в парцелните граници са засегнати и прата на собственост и на други лица, освен С. И.. Не са установени незаконосъобразни действия по отношение неодобряването на инвестиционния проект. Ищцата не е оспорила в срок акт на администрацията, а администрацията при неуредения регулационен статут на имота не е длъжна да постанови изричен отказ, или да одобри проектите в нарушение на законовите изисквания. От това следва – не се установява незаконосъобразно действие или бездействие на ответника, както и няма постановен административен акт, който да е отменен като незаконосъобразен, затова да са увредени и засегнати

законни права и/или интереси на ищцата. На това основание, съдът приема, че е основателно становището на представителят на СГП, че ищцата не може да се счита с увредени интереси или права, 1. Имотът, в който иска да осъществи бизнес проектите си е с неуреден регулационен статут, което предвид намеренията е задължение на ищцата да предприеме дължими действия и след приключване процедурата да поиска слдващи действия, като одобряването на инвестиционния проект и издаване на визата за проектиране са предпоследния етап по издаване на разрешение за поставяне. Едва след изпълнение на тези процедури може да се мисли за осъществяване на несигурните планове за въвеждане в експлоатация на автомивка и съпътстващите намерението обекти.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. Производството за обезщетения е уредено от законодателя в глава единадесета от АПК, към които препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ.

На основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ „държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност“. Увреждането на гражданите, в случая претърпяването на неимуществени вреди, представлява сложен юридически състав, чиито предпоставки следва да са налице кумулативно при търсене на отговорност на съответния административен орган. Ангажирането на отговорността и присъждането на обезщетение е допустимо при наличието на следните елементи: незаконосъобразен административен акт, вреда, причинна връзка между акта и вредата, а в случаите на деяние /действие или бездействие/, противоправност на деянието и причинно-следствената му връзка с настъпилата вреда.

За целите на закона е от значение не съществуването на някаква причинна връзка, а същата да е пряка и непосредствена. Под преки вреди следва да се разбират онези, които са типична, нормално настъпваща по време и място последица от незаконосъобразния акт, действие или бездействие. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправното действие или бездействие и установения за незаконосъобразен акт. Липсата на който и да е елементите от посочения фактически състав води до невъзможност да се реализира отговорността на държавата и общината по предвидения от закона ред. В тежест на ищеца е да докаже наличието на причинна връзка между отменения по съдебен ред акт на административния орган /неговото незаконосъобразно действие или бездействие/ и твърдените претърпени имуществени вреди /чл. 154 от ГПК/. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Както бе посочено, съгласно изложеното в петитума на исковата молба, претенцията е за имуществени вреди, вследствие на незаконосъобразни действия на служители на, от които да се ангажира отговорността на ответника Столична община, техническа служба при район „С.“, ако се вземат под внимание уточненията по отношение пасивната легитимация на страната, направени от ищцовия адвокат.

Съдът намира, че не е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на

ответника. Само на това основание исковата молба следва да бъде отхвърлена. Останалите предпоставки, в условията на кумулативност изобщо не се доказаха. Съдът е приел СИЕ, заключението на която не намира необходимо да коментира. Експертизата беше допусната по настояване на ищцата, без да даде база от какво идва основателност според нея на претенция за имуществени вреди от пропуснати ползи. Както сочи вещото лице, не са представени изобщо годишни отчети, не е упражнявана дейност по обслужване на автомовка, магазин или паркинг. Показателите по които е дадено заключението са хипотетични – предложени от ищцата без каквато и да било обосновка. Не е търпяна вреда и не са установени пропуснати ползи. Най малко съдът може да приеме, че има причинна връзка, за да се търпят нетърпени вреди освен платените в настоящото производство по желание на ищцата. Следва да бъде подчертано още, че с исковата молба и с уточненията не е заявено искане по чл. 204, ал. 4 АПК. В тази връзка, възможността да бъдат претендирани вреди, освен от „отменен по съответния ред“ административен акт също и от „незаконнообразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица“ (чл. 203, ал. 1, предл. второ и предл. трето АПК) не означава, че щом е издаден, но не е отменен по съдебен ред изричен административен акт, то може да бъдат претендирани вреди, резултат от действия и/или бездействия, свързани със същия акт. Използвайки в чл. 203, ал. 1 и в чл. 204, ал. 4 АПК понятията „действия“, „бездействия“ законодателят е имал предвид тези, дефинирани с чл.чл. 250, ал. 1, 256 АПК. Тъй като такова искане няма, а се събраха достатъчно доказателства, че от страна на общинска администрация такива действия/бездействия не са извършвани, това също е основание да се отхвърлят, с този съдебен акт исковите претенции.

Тъй като на първо четене този съдебен състав изрази становище по допустимостта на претенциите, при спазване указанията на отменителната инстанция, се даваха указания на ищец. В пределите на възможностите си ищцовата страна прояви активност и изложи съображения, за претендираното обезщетение. Както се посочи, претенциите не само са недоказуеми, но са неоснователни, като съдът приема, че са отнесени към СО, като субект отговорен по ЗОДОВ, а не сочен ответник в молбата от 14.01.2022 г. Аксесорния иск за присъждане на лихва, при горните съображения също се отхвърля, без значение дали е недопустим или неоснователен.

Тъй като исковите се отхвърлят, в полза на ответник – СО се присъждат разноски, общо 700 лева – 400 лева, платени за СТЕ и юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ искова претенция по чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ на С. М. И. срещу Столична община за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи в размер на 168000 лева и лихва в размер на 34580 лева, поради бездействие на Столична община във връзка със заявление РСЛ19-ГР94-3432/12.08.2019 г.

ОСЪЖДА С. М. И. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 700 лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

съдия

